

## Northwestern Legal Services – Dostup Pravdi “ Javne Beneficije”

Bob: Pozdrav. Dobrodošli izdanju “Dostup Pravdi” koji prezentira NLS. Ja sam Bob Oakley, voditelj današnjeg programa. Danas ćemo obratiti pažnju i diskutovati o novom projektu koji je omogućen preko fonda Akt za Dostup Pravdi. To je projekat omogućen širom države za javne beneficije. Danas ćemo vidjeti šta taj projekat nudi, ko će ga raditi na području koji pokriva NLS i cijelu državu tokode. Naš današnji gost je Jeannine Lawton-Knepper. Ona je službenik za javne beneficije za NLS. Dobrodošla Jeannine.

Jeannine: Hvala.

Bob Oakley: Recite nam nešto o tome šta radite sa projektom u NLS i nešto o međusobnim razgovorima koje ste imali sa pojedincima širom države o tome.

Jeannine: Dakle, projekat Javne beneficije, kao što ste rekli, je fondiran u cijeloj dražavi i usredotočen je na osobe i familije u Punsilvaniji koje imaju niske prihode. Neki od ciljeva ovog projekta su da omoguće građanima niskih prihoda dostup svim javnim beneficijama, kao npr. Velfar beneficije, koje im i pripadaju. Takođe je dizajniran dok primaju te beneficije da im to bude kao odskočna daska ka samostalnosti, tako da kasnije nemaju potrebu za bilo kakve javne beneficije.

Bob Oakley: E sad, da li postoji grupa ljudi širom Pensilvanije što ste Vi?

Jeannine: Da, postoji. Mi imamo specijalizovane osobe za Javne beneficije širom Pensilvanije pojedinci to rade već duže vrijeme i oni su izuzetan izvor za mene kao kontakti gdje koristim njihovo iskustvo u deset regija koje mi služimo.

Bob Oakley: Vi dakle radite na području koje pokriva NLS neprestano od jula prvog?

Jeannine: Tačno.

Bob Oakley: I Vi ste uradili mnogo toga, ne samo predstavljajući građane nego ste radili i sa različitim zajednicama gdje ste obavještavali zajednice o tome, zar ne?

Jeannine: Da, jesam.

Bob: Na kojim područjima ste radili na obavještavanju?

Jeannine: Kontaktirala sam lokalne obrazovne institucije, profitne koledže, državne koledže, institucije za prakse, kao i socijalne ustanove koje možda imaju dostup familijama sa niskim prihodima. Razlog što kontaktiram škole je da prikupim ljude koji ne znaju da postoje usluge koje im mogu pomoći pri školovanju. Može im pomoći u prevazilaženju barijera koje im omogućavaju da ne završe školu, ili su prinuđeni da prekinu ili stopiraju školovanje iako je to školovanje ključ za samostalnost i za dobro plaćene poslove. Agencije sa kojima ja radim, sam izabrala zato što već imaju klijente sa problemima, koji teško izlaze na kraj i da im pokažem da im javne beneficije mogu pružiti neke mogućnosti za koje se kvalifikuju.

Bob: Samostalnost može značiti više toga. Nego da mi porazgovaramo o područjima gdje ćemo pomoći ljudima ... nekad građani čuju zujuće riječi "Velfare za posao", ali u stvari mi govorimo samo o samostalnosti- plaćen posao sa beneficijama i svijetlijoj budućnosti, da tako kažemo. Prvo da porazgovaramo o onome što se zove TANF, što znači privremena pomoć familijama u potrebi. Recite nam nešto o TANF-u.

Jeannine: To je novi program za pomoć familijama sa maloljetnom djecom i isto tako novčana pomoć za familije sa niskim prihodom. Takođe postoje drugi programi ako nemate djecu, ali glavne beneficije su dio TANF-a za familije sa djecom i to je novčana pomoć koja se dodijeli. Traje ukupno 60 mjeseci. Možete početi i prestati u bilo kom

periodu tih 60 mjeseci zavisno od vašeg radnog odnosa ili vašeg prihoda. Uglavnom, to je ukupno 60 mjeseci novčanih beneficija da vam pomogne u vašim potrebama.

Bob Oakley: Postoje određeni uslovi koji prate TANF beneficije, zar ne?

Jeannine: Da, naravno.

Bob Oakley: Kao što je izgradnja radnog plana. Recite nam nešto o tome?

Jeannine: Radni plan se izvršava ispunjavajući AMR a to je Ugovor o zajedničkim odgovornostima. To je ugovor između vas, klijenta i regionalne ustanove za pomoć (velfar) koji vam govori da se slažete sa određenim stvarima i da se velfar slaže u tom da će Vam pomoći novčano i pohađanjem škole, ako je to vaš plan. Dakle radni plan je u stvari da vam se pomogne na bilo koji način da stupite u radni odnos. Ako treba da naučite kako da napišete cv (rezime) ili treba da idete na časove za pripremanje razgovora o primanju u radni odnos, mogu vam pomoći s tim što će vas uputiti na program koji vama odgovara. Ako već imate radno iskustvo, mogu vas uputiti za poslove na kojima bi vi najbolje radili. Znači, to je ugovor koji vam pomaže da uradite ono najbolje što vama odgovara.

Bob Oakley: Kako se taj ugovor radi? Da li osoba ima pravo da kaže šta da se upiše u ugovor?

Jeannine: Da, imaju. Oni bi trebali da imaju puno toga da kažu šta sve ide u ugovor pošto je to njihov ugovor. Trebali bi da imaju svoj plan. Ako je njihov plan da se školuju za specifičan posao onda to trebaju da stave u ugovor. Ako je njihov plan da idu u potražnju posla za koji već imaju iskustvo onda to trebaju da stave u ugovor. Ali takođe moraju biti specifični – detaljni što je više moguće. Zato što dolazi do toga, ako nemate svoj plan onda vas velfar pokušava usmjeriti tamo gdje misle da ćete uspjeti. Znači, mogu vas

upisati u program koji je dizajniran da se usredotoči na vaše sposobnosti i odatle krenuti dalje.

Bob Oakley: Da li postoji ograničenje šta osoba može da izabere? Drugim riječima rečeno, osoba možda želi da postane hirurg. Da li bi to bilo odobreno?

Jeannine: Velfar će pokriti pomoć u obrazovanju do visoke školske spreme (koledza).

Dakle medicinska škola je van pitanja. Ali će vam pomoći da barem dobijete prvi stepen obrazovanja.

Bob Oakley: A ako osoba nije željela da ide u školu, da tako kažemo ili da završi koledž, postoji li i dalje nešto što mogu kao npr. stručna sprema?

Jeannine: Da, postoji. Oni popunjavaju veliki broj tehničkih škola i stručnih ustanova.

Postoje i druge mogućnosti, ako želite da dopunite svoje znanje na kompjuterima i dobijete posao u kancelariji. Postoje mnoga mjesta za koja vam mogu reći a koja su besplatna.

Bob Oakley: Koji su radni uslovi određeni građanima?

Jeannine: Prvih 24 mjeseca dužni ste raditi 20 sati sedmično.

Bob Oakley: Iako ste u školi?

Jeannine: Ne, časovi u školi se mogu računati kao radni sati. Nakon 24 mjeseca nastavlja se sa 20 sati sedmično. Onda je malo teže računati školske sate u to. Ako ste vi osoba koja je čekala da vaših 60 mjeseci skoro prođe i onda se odlučili za školu, tad je malo teže i postoji nešto što morate da uradite. Međutim, sate koje volontirate i obučavate se, mogu se računati kao radni.

Bob Oakley: Postoje primjeri kad se osoba može osloboditi od školovanja ili radne aktivnosti, zar ne?

Jeannine: Da, postoji. Oslobođeni ste ako nemožete da radite, tako da očigledno kad ispunjavate AMR- radni plan, tada radni odnos sa punim radnim vremenom ne dolazi u ožir. Primjer gdje osoba ima fizičku ili mentalnu nesposobnost, ili pati od depresije, ili ima dijete koje je ispod jedne godine staro i kome je potrebna veća pažnja od roditelja, to bi oslobodilo osobu od potrebne radne aktivnosti.

Bob Oakley: Da li je to ako osoba može imati oslobođenje/iznimku? Kao što je, postoji iznimka za osobe koje su žrtve nasilja kod kuće?

Jeannine: Da, naravno. To je u stvari "dobar razlog" opraštanja, ali je i dalje oslobođenje/iznimka koje zaustavlja njihovu obavezu/dužnost na određeno vrijeme.

Bob Oakley: Da li je uvijek u redu da se koriste primjeri oslobađanja ili razlozi, ili bi trebali ići kroz proces školovanja? Da li imate ikakav prijedlog za to?

Jeannine: Ako se kvalifikujete za oslobođenje i vaša bezbjednost je u pitanju, svakako to iskoristite. I kad je u efektu, ako se vaša situacija promijeni možete i tad volontirati da se uključite u proces a i dalje biti oslobođeni radne aktivnosti. I to takođe vodi ka početku i daje vam kredit pošto ste počeli ranije nego se od vas tražilo.

Bob Oakley: A vaša uloga u projektu za javne beneficije, da li to znači da ćete vi raditi na tom polju u ovom području sa ljudima koji primaju TANF? Koja je vaša uloga sa tom klijentelom?

Jeannine: Moja uloga je da savjetujem u njihovo ime. Nekada oni pomenu svom službeniku na velfaru i on je ili prezauzet pa nije shvatio ili nije primjetio što mu je rečeno a koje bi u stvari dovelo do toga da klijent bude oslobođen radne aktivnosti. Ako možemo da ih obrazujemo da budu sigurni da njihov službenik razumije šta oni hoće i šta im u stvari pripada, to bi dovelo do smanjenja žalbi,obnove slučajeva i slično od strane

velfara, radije nego upisati klijnta i pustiti ga da ne ispuni svoju odgovornost a onda se okrenuti i kazniti klijenta, koje zatim vodi žalbi i saslušanju.

Bob Oakley: U redu, da promijenimo malo temu i porazgovaramo o bonovima za hranu.

Neki ljudi se kvalifikuju...rečeno je da mnogi ljudi koji se kvalifikuju ne znaju to i ne primaju bonove za hranu. Naravno, ako primete bonove za hranu to bi pomoglo vašem budžetu i bili bi u stanju da rasporedite malo bolje ono što primete. Recite nam nešto o Bonovima za hranu?

Jeannine: Da, granice prihoda za bonove su znatno povećane gdje i familije sa niskim prihodima ili osobe koje su oznacene kao "loše radno mjesto" u sviri se kvalifikuju za bonove za hranu. To nije toliko velfar program koliko je od Ureda za agrikulturu. To je program da bi osigurao da 30% od primanja se koristi za ishranu. I sa tim sastavnim dijelom bonova u vašem budžetu, omogućava vam se da oslobodite dio vašeg primanja za plaćanje računa ili da poboljšate životnu situaciju pošto ne morate kupovati hranu sa novcem. I još uvijek ishrana familije je zdrava i time pomažete djeci da rastu.

Bob Oakley: Kako se kvalifikujete za bonove?

Jeannine: Možete nazvati i tražiti molbu... bilo naš ured ili CAO (velfar) u našem području. Oni takođe imaju službenike koji ako ne želite da ispunite molbu u potpunosti i nakon toga saznate da se ne možete kvalifikovati, u razgovoru sa njima mogu da vam na brzinu izračunaju da li vaš prihod spada u granično primanje za bonove. Takođe postoje izvori na web-situ PA Agriculture Office gdje ima i šema da sami sebi to izračunate. I sve dok ste u granici bruto prihoda, oduzima vam se –koliko plaćate stan, druge režije i na kraju vam se svede na prihod... skoro...oduzmu vam dio prihoda,

pogotovo ako radite, oduzeće vam odmah 20% od dohodka, to sve da bi što više naroda kvalifikovali.

Bob Oakley: Tako da domaćinstvo koje ima nekog da unosi prihod, iako nizak, i dalje se može kvalifikovati za bonove.

Jeannine: Da.

Bob Oakley: Postoje mnoge različite iznimke za prihod koje se koriste da se ustanovi da li se osoba kvalifikuje ili ne za bonove?

Jeannine: Da.

Bob Oakley: Sad, prije mnogo vremena bonovi za hranu su bili samo bonovi-kuponi. Da li je i sad takav slučaj?

Jeannine: Ne, nije. Sve se radi elektronski. Dobijete karticu, nesto kao kreditna kartica sa magnetnom trakom na poleđini koju provlačite na kasi kao i svaku drugu MAC karticu , tipična ATM kartica. Fond se elektronski prebacuje mjesečno određenog datuma, zavisno od vašeg broja u rekordu. Možete zvati uvijek da provjerite stanje, veoma je praktično.

Karticu prihvataju mnoge trgovine, bilo to male radnje ili veliki lančani marketi.

Bob Oakley: I na vašoj poziciji osobe koja je odgovorna za projekat za javne beneficije, da li vi radite sa narodom da mu pomognete za bonove ili nečim sto je sporno za bonove?

Jeannine: Da, pomažem. Mogu pomoći u tome što provjerim prihod da li je u granici i da li se kvalifikuju sa prihodom isto tako u popunjavanju molbe bez obzira da li žele da naprave molbu na velferu ili ih uputiti preko Kompas- to je popunjavanje molbe elektronski (on-line) i u stvari puno toga možete uraditi preko Kompas, kad kliknete na određene predmete uputiće vas kroz isti i dati vam do znanja da li trebate nastaviti sa postupkom.

Bob Oakley: U redu, Kompas su veb-bazirane molbe za kakve vrste pomoći?

Jeannine: Pokriva sve vrste pomoći, za koje možete uložiti molbu osim

LIHEAP...LIHEAP je privremeni program pomoći. To je razlog što nemaju molbu na kompjuteru ali možete nazvati i tražiti da vam je pošalju poštom.

Bob Oakley: Popričajmo sad malo o tome što je označeno kao “specijalne pomoći” i predmetima takve prirode. Recite nam nešto o tome za gledaoce koji prate ovaj program?

Jeannine: Specijalne pomoći su one usluge koje sam napomenula ranije kad sam govorila o beneficijama za školovanje koje dobijete da bi prevazišli barijere. To su usluge podrške za klijente koji žele da se obrazuju. Postoje usluge kao što su pomoć za odjeću, da li je to uniforma ili nešto za školu, ili treba da kupite odgovarajuću odjeću da bi pohađali nastavu- što ne mora biti uniforma. Plaćaju knjige, honorar. Takođe ima pomoć za auto, za milje, 12 centi po milji do škole i nazad, kao i pomoć za popravku auta ako imate problema sa autom. Ako nemate auto odobriće vam \$750 da vam pomognu pri kupovini auta. Ali ako vam to nije dostupno, pomoćiće vam sa javnim prevozom, kao karte za autobus. Ako ste u neposrednom tjesnacu i imate hitan slučaj, vratiće vam novac kojim ste platili taxi tad. Mogu takođe pokriti troškove obdaništa dok ste vi u školi. Ako ste vi osoba koja striktno ide samo u školu a ne radi, velfar će vam pokriti obdanište. Ako počnete raditi, onda vas prebacuju u Cetar za djecu i omladinu za potrebe obdaništa gdje vi i dalje, pošto ste na treningu/praksi imate pokriveno obdanište.

Bob Oakley: Porazgovarajmo malo detaljnije o ovim predmetima iako puno ovih informacija možemo naći na veb-situ NLS, [www.nwls.org](http://www.nwls.org)

Popričajmo malo o obdaništu. Rekli ste da nekad specijalne pomoći pomognu sa obdaništem. Da li obdanište bilo gdje ili to mora biti odobrena ustanova?

Jeannine: Ne, to je koga god vi izaberete za brigu-starateljstvo. Postoji formular koji ispuni staratelj i pošalje. To se uradi samo jednom, to je u stvari prijava velfaru da su oni ti koji će se brinuti o vašem djetetu. To može biti neko iz familije, prijatelj ili komšija, ili može biti kreditovano ili drugo obdanište kao što je YMCA, Kindercare ili bilo ko drugi koga ste vi izabrali da se brine o vašem djetetu. Ono što to čini finim je da velfar plati taj račun i vi znate da je to zbrinuto, zato što ste vi obično odgovorni da platite i uvijek znate da ste vi koji to rješavate, tako da vas onaj ko se brine za djete neće odbiti jer nisu naplatili od velfara.

Bob Oakley: Vi ste takođe rekli nešto o specijalnim pomoćima za auta. To nije samo za kupovinu nego i za popravke, zar ne?

Jeannine: Tačno. Ako ste u programu za obrazovanje, te popravke mogu trajati i one su do \$400 po potrebi; ono što treba da uradite je da kontaktirate svog mehaničara ili koga god izaberete da radi na vašem autu, uzmete predračun popravke od njega i pošaljete svom službeniku na velfar uz dokaz da je vaše auto osigurano i registrovano na vaše ime. Oni će poslati mehaničaru ček, koji je izdat na vas i mehaničara i tad ga možete potpisati, tako da mehaničar može da radi na vašem autu. Ako popravka prevaziđe \$400 vi ste odgovorni za taj dio, ili možete sačekati i uložiti drugu molbu sa dokazom šta treba da se uradi na autu da bi bilo spremno za vožnju i ponovite cijeli proces.

Bob Oakley: Takođe postoje pomoći i za druge potrebe kao što je registracija auta ali ne i osiguranje. Ali šta je u stvari sve pokriveno?

Jeannine: Osim \$400 potrebne za poprvku, godišnji troškovi kao registracija, obnova vozačke dozvole. Ne pomažu vam da dobijete dozvolu ali će sigurno pokriti honorar za

to. Takođe regularne inspekcije i sada nešto novo dodato ovom području kontrola za izduvne gasove. Platiće tu kontrolu za vrijeme inspekcije auta.

Bob Oakley: I kako se to uradi? Da li je to isto? Prilože kupon i to se uradi prije nego je plaćeno ili treba da se plati i traži nadoknada?

Jeannine: Ne, sve se mora prvo odobriti i za to treba vremena, tako da morate planirati unaprijed. Tako da morate znati, primjera radi, u redu, moja inspekcija ističe nakon ovog mjeseca, ovo je početak mjeseca... moram ovo odnijeti gdje sam kupio auto ili opet kod mehaničara koji će raditi inspekciju a koji mora biti registrovan za inspekcije u PA.

Bob Oakley: Rekli ste i o pomoći za odjeću, spomenuli ste uniformu i shvatajući da su uniforme jedna od pomoći koju daju ... a šta sa onima kojima treba određena odjeća za posao, možda odijelo ili nešto takve prirode?

Jeannine: Osim odjeće koja je možda potrebna za školu, zato sam pomenula uniformu, za neka mjesta možda će vam trebati mantil za laboratoriju ili odjeća za pomoćnu medicinsku sestru. Oni rade i na regularnoj odjeći ako je to ono što je skladno da se obuče za nastavu kao što sam rekla ranije. Isto tako kad je vrijeme da diplomirate ili tražite posao. Imate pravo za ponovnu pomoć u odjeći da bi vam pomogli da izgledate prigodno za intervju ili potražnju posla. I u stvari nakon što ste obezbjedili poziciju i primljeni u radni odnos, daće vam još jednu pomoć za odjeću da bi bili sigurni da imate prikladnu odjeću za posao.

Bob Oakley: Postoje li ograničenja za to?

Jeannine: Ne možete to dobiti svaki mjesec, to je nešto što se daje po potrebi. I opet, trebate priložiti dokaz da tražite ili da ste dobili posao i da ćete početi određenog datuma. A što se tiče škole, tipično je da se škola odvija u semestrima, 2 puta godišnje daće vam

pomoć, pogotovo što vam treba sezonska odjeća- od proljeća do zime, kao potreba za kaputom i slično. Takođe nude odjeću ako vam se situacija mijenja, ako se drastično promjenite u veličini ili ako ste u drugom stanju. Tako ako vam treba odjeća za trudnicu, odobriće vam ponovo pomoć koja uglavnom iznosi \$150.

Bob Oakley: I to je iznos po svakom odobrenju?

Jeannine: Tačno.

Bob Oakley: Mi smo vjerovatno ovo već pokrili ali svejedno, upitaću vas ponovo. Da li postoji nešto izuzetno što vi radite na ovom području za klijente?

Jeannine: Ja ih obavještavam o ovim pomoćima koje su dostupne. Često puta znaju o pomoći za odjeću ali nemaju pojma o pomoći za auto. To je kao “uhvati što možeš”. Čuju pola priče i ja sam tu gdje pokušavam da ih informišem o cijeloj stvari i dajem im do znanja šta je potrebno velfaru od njih da to dobiju, zato što jednostavno ne možeš samo otići tamo i tražiti nešto bez razloga. Potrebno je da dokažete potrebu i imate dokaz za ono što tražite. To je važno, ali isto tako trebate znati šta tražite.

Bob Oakley: Okrenimo se nečem drugom, ukratko. Imamo par minuta. Popričajmo malo o pomoći za grijanje. Mnogi ljudi su vjerovatno čuli za termin LIHEAP. Možete li nam nešto reći o tome?

Jeannine: Da, to je program za grijanje koji se nudi građanima niskih prihoda za sjeverno zapadnu PA. Izuzetno je važno za one koji imaju fiksne prihode i moraju ispaštati u toku zime. Svi znamo kakve su zime ovdje i kako se računi za grijanje drastično povećaju da bi ugrijali naše kuće, ovo je novčana pomoć koja je bazirana na osnovu prihoda. Ne trebate biti na velfaru da bi napravili molbu za to, pošto se daje na osnovu prihoda. I to je ustvari novčana pomoć koja se šalje direktno ustanovi preko koje se grijete Ako se grijete

na struju, poslaćete to kompaniji za struju, ako se grijete na plin poslaćete to plinskoj kompaniji. Takođe pokriva i petrolej. Ako trošite puno petroleja ili ulja i treba da napunite cisternu na vašem imanju, nude vam određenu sumu da to uradite i platiće za vas gdje punite cisternu ako im pošaljete račun sa informacijama. To je ustvari novčana pomoć koja se stavi na vaš račun kod tog nabavljača i zavisno od vaše potrošnje.. taj kredit je na vašem računu koji će vas nadam se izvesti iz zime. Zavisno od vašeg prihoda, možete dobiti do \$800 i ako je vaš račun bio \$300 pokriće vam se taj račun i dalje vam ostaje \$500 na računu da vam pomogne u preostalim mjesecima.

Bob Oakley: Da li je program za zimsku pripremu dio toga ili LIHEAP-a? Ili je to poseban program?

Jeannine: To je poseban program. Radi se isključivo preko kompanija i sa ugovorom jedne od agencija u našem dijelu države koje će uraditi zimske pripreme. Što znači, oni će u stvari uraditi plan koji će smanjiti vašu potrošnju u grijanju. Program pokriva trake ispod vrata, izolaciju, provjeru prozora; i plan koji će uraditi vama će uštediti na potrošnji.

Bob Oakley: Postoji takođe pomoć kad ste u krizi, gdje vam pomognu kad dobijete isključenje (bilo plina ili struje)?

Jeannine: Tačno. Ako dobijete obavještenje za isključenje, možete to priložiti uz molbu za grijanje sa pratećom dokumentacijom i novac se daje baziran na krizi iako postoji specifična suma za to. Oni vam nisu to da plate ukupan račun, nego samo da pomognu da ne dođe do isključenja. Tu su isto tako ostali programi kao: ako vam peć prestane raditi i potrebna vam je hitna popravka ili vam treba nova peć, postoje načini i da se to uradi.

Bob Oakley: Ovaj program traje od početka novembra do kraja marta?

Jeannine: Tačno. Ako ostane nešto novca u programu, onda će nastaviti sa prihvatanjem molbi i produžiti rok. Uglavnom postoji određena suma novca za taj vremenski period.

Bob Oakley: Znači, molbe se prave za bonove i za TANF preko ili na velfaru? Za molbe za LIHEAP može se saznati preko koga to uraditi ili na velferu takođe?

Jeannine: Da. Oni kojima treba molba, mogu samo nazvati i tražiti da im se ista pošalje poš tom.

Bob Oakley: U redu. Hvala što ste bili nas gost danas. Ja sam sigurno naučio puno toga. Cijenim što ste bili sa nama i obavjestili gledaoce o različitim programima koji mogu pomoći narodu u razvlačenju njihovog budžeta bar malo. Hvala vam Jeannine Lawton-Knepper, službenik za javne beneficije iz NLS.

Želim da vam se zahvalim što ste gledali naš šou ‘ Dostup pravdi’ koji je omogućen za vas od strane NLS. Zovem se Bob Oakley. Hvala što ste bili sa nama.

Posebno hvala Paul Bryson za našu muzičku temu, od ‘A do Ž’ sa CD-a ‘ Snovi svijesti’.

Informacije sa ovog progrma su opšte prirode i ne bi se trebale shvatiti kao legalan savjet.

Kada niste sigurni uvijek se konsultujte sa advokatom.

Dostup Pravdi